

[Indenrigsministeren.]

problemer, der først og fremmest trænger sig på, er transportproblemet i området, og disse problemer vedrører jo i første række trafikministeren.

Hr. Lennart Larson er også inde på, at kommunalreformen ikke i tilstrækkelig grad har løst øsamfundenes særlige problemer. Hertil vil jeg gerne sige, at det nuværende kommunale tilhørsforhold for de sydfynske øer specielt blev fastlagt i 1964 og i 1966 på grundlag af enighed mellem de implicerede kommuner, og selv om jeg ikke på nogen måde skal påstå, at kommunalreformen endeligt har løst de små øers problemer, må man da nok gå ud fra, at der trods alt er et bedre grundlag end før reformen for at løse problemerne, efter at øerne er kommet ind under større kommuner.

Endvidere er der som nævnt i første række tale om transportproblemer, og det er nok begrænset, i hvor vidt omfang, der har været mulighed for at klare disse problemer alene i kraft af kommunalreformen. Øernes geografiske beliggenhed vil jo være lige langt fra fastlandet, uanset hvordan kommuneinddelingen foretages, men jeg kan sige til hr. Lennart Larson, at jeg i høj grad er opmærksom på dette problem, og at jeg i høj grad vil være positiv over for det i den udstrækning, vi fra indenrigsministeriets side kan finde det ret og rimeligt at løse disse for øerne vanskelige problemer.

Lennart Larson: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Jeg er glad for, at ministeren ser positivt på denne sag, men det fremgik også af ministerens svar, at der er en række instanser, der skal ind for at få løst denne opgave. Da jeg skulle stille spørgsmålet til regeringen, var jeg da også i tvivl om, hvorvidt det skulle stilles til indenrigsministeren eller ikke. Men jeg mente, at det, netop på baggrund af forordet i betænkningen, hvori man alvorligt opfordrer til at etablere et samarbejde mellem stat, amt og kommune for at sikre opretholdelsen af eksistensgrundlaget for øernes befolkning, ville være rimeligt, om indenrigsministeren specielt ville tage sig af dette forhold, da kommuner og amter jo direkte sorterer under ham.

Det er meget, meget væsentligt, at vi får løst disse problemer; det er et vigtigt kultur-

politisk og landskabsmæssigt miljø, der skal bevares, og det gælder om at sikre befolkningen. Det er rigtigt, at der også er trafikale problemer og derigennem befolkningsproblemer. Når vi taler om de trafikale problemer, er det rejsetider, betjeningsintervaller, pris, færger, havne og hele dette kollektive problem. Det er undervisningsproblemer og skoleforhold, det er hele erhvervslivets strukturforhold med landbrug og fiskeri og en udvidet turisme, det er privat og offentlig servicevirksomhed, og det er vandindvindingsforhold. Derfor mener jeg, det er så væsentligt for denne befolkning, hvis dette skal bevares ud i fremtiden også, at man netop får denne koordinering. Jeg vil meget henstille til ministeren, at han tager fat i disse problemer og får en forhandling med amt og kommuner, og jeg ved, at amtet og kommunerne allerede er i fuld gang.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg kan forstå på de bemærkninger, som hr. Lennart Larson har gjort om alle de problemer, der er for øerne, at der i og for sig ingen forskel er i opfattelsen af, at problemet skal løses. Alene mine bemærkninger om, at jeg forventer, at vi får en forhandling med borgmesteren i Svendborg og andre interesserede, indicerer i sig selv, at vi må gå videre. Der foregår så tit forhandlinger i indenrigsministeriet, der ikke bare drejer sig om indenrigsministerens område, men om en koordinering. Det vil også blive tilfældet her.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Albertsen* til socialministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage sig for at sikre bestemmelserne i loven om børne- og ungdomsforplejning overholdt vedrørende børns og unges anbringelse i døgninstitutioner?“

(Spm. nr. 118).

Skriftlig begrundelse.

Af dagspressen fremgår det, at mange unge, der skal fraflytte deres hjem efter aftale med det lokale børneværn, i stigende grad i samarbejde med familievejledere m. v. placeres på private kostskoler og private institutioner. Det vil sige, at man ikke altid får børnene og de unge anbragt på ste-